ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 13. 04. 2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

136

ZÁKON

z 27. februára 2001

o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel zákona

Účelom tohto zákona je ochrana hospodárskej súťaže (ďalej len „súťaž“) na trhu výrobkov, výkonov, prác a služieb (ďalej len „tovar“) pred jej obmedzovaním, ako aj vytváranie podmienok na jej ďalší rozvoj s cieľom podporiť hospodársky rozvoj v prospech spotrebiteľov a úprava právomoci a pôsobnosti Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „úrad“).

§ 2
Pôsobnosť zákona

(1) Tento zákon sa vzťahuje na

a) podnikateľov,

b) orgány štátnej správy a orgány územnej samosprávy.

(2) Tento zákon sa vzťahuje na všetky činnosti a konania podnikateľov, ktoré obmedzujú alebo môžu obmedzovať súťaž, okrem prípadov obmedzovania súťaže zo strany podnikateľov, ktorí poskytujú služby vo verejnom záujme podľa osobitného predpisu, ak uplatňovanie tohto zákona znemožňuje fakticky alebo právne plniť ich úlohy podľa osobitného predpisu.[1])

(3) Tento zákon sa vzťahuje aj na činnosti a konania, ku ktorým došlo v cudzine, ak vedú alebo môžu viesť k obmedzovaniu súťaže na tuzemskom trhu.

(4) Tento zákon sa okrem piatej časti nevzťahuje na obmedzovanie súťaže, ktorého účinky sa prejavujú výlučne na zahraničnom trhu, ak medzinárodná zmluva uverejnená v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, ktorou je Slovenská republika viazaná, neurčuje inak.

§ 3
Vymedzenie niektorých pojmov

(1) Obmedzovanie súťaže je každé obmedzenie voľnosti konania podnikateľa na relevantnom trhu, najmä vylučovanie existujúcich alebo možných súťažných aktivít, skutočné alebo možné zníženie rozsahu konkurenčnej aktivity alebo skresľovanie konkurenčných podmienok.

(2) Podnikateľ na účely tohto zákona je podnikateľ podľa osobitného predpisu,[2]) ďalej fyzická osoba a právnická osoba a ich združenia, ak ide o ich činnosti a konania, ktoré súvisia alebo môžu súvisieť so súťažou bez ohľadu na to, či tieto činnosti a konania sú alebo nie sú zamerané na dosahovanie zisku.

(3) Relevantný trh je priestorový a časový súbeh ponuky a dopytu takých tovarov, ktoré sú na uspokojenie určitých potrieb z hľadiska užívateľa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné.

(4) Tovarový relevantný trh zahŕňa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné tovary schopné uspokojiť určitú potrebu užívateľov.

(5) Vzájomne zastupiteľné tovary sú tovary, ktoré sú zastupiteľné najmä z hľadiska ich fyzikálnych a technických charakteristík, ceny a účelu použitia.

(6) Priestorový relevantný trh je vymedzený územím, na ktorom sú súťažné podmienky také homogénne, že toto územie môže byť odčlenené od ostatných území s odlišnými súťažnými podmienkami.

DRUHÁ ČASŤ
FORMY NEDOVOLENÉHO OBMEDZOVANIA SÚŤAŽE A KONCENTRÁCIA

Dohoda obmedzujúca súťaž

§ 4

(1) Dohoda a zosúladený postup podnikateľov, ako aj rozhodnutie združenia podnikateľov, ktoré majú za cieľ alebo môžu mať za následok obmedzovanie súťaže (ďalej len „dohoda obmedzujúca súťaž“), sú zakázané, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Na účely tohto zákona

a) dohoda podnikateľov je každý ústny alebo písomný súhlasný prejav vôle jej účastníkov, ako aj iný súhlasný prejav vôle vyvodený z ich konania,

b) zosúladený postup podnikateľov je koordinácia správania podnikateľov, ktorá nenapĺňa znaky dohody podnikateľov podľa písmena a) a ktorú nemožno označiť ako prirodzené nasledovanie správania iného podnikateľa,

c) rozhodnutie združenia podnikateľov je právny akt orgánu združenia, ktorý zaväzuje jeho členov, ako aj odporúčanie orgánu združenia členom.

(3) Zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje

a) priame alebo nepriame určenie cien tovaru alebo iných obchodných podmienok,

b) záväzok obmedzenia alebo kontroly výroby, odbytu, technického rozvoja alebo investícií,

c) rozdelenie trhu alebo zdrojov zásobovania,

d) záväzok účastníkov dohody, že voči jednotlivým podnikateľom budú pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení uplatňovať rozdielne podmienky, ktorými sú alebo môžu byť títo

podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži,

e) podmienenie uzatvárania zmlúv tak, aby zmluvné strany prijali ďalšie záväzky, ktoré povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom týchto zmlúv,

f) znaky koluzívneho správania, v ktorého dôsledku podnikatelia koordinujú svoje ponuky v procese verejného obstarávania.

(4) Ak sa dôvod zákazu vzťahuje len na časť dohody obmedzujúcej súťaž, je zakázaná len táto časť, ak z jej obsahu vyplýva, že ju možno oddeliť od ostatného obsahu.

§ 5

(1) Dohoda o prevode práv alebo o poskytnutí licencií na vynálezy, priemyselné vzory, ochranné známky, obchodné mená, chránené odrody rastlín alebo plemená zvierat, úžitkové vzory a chránené topografie polovodičových výrobkov[3]) alebo časť tejto dohody je zakázaná podľa § 4, ak obmedzovanie súťaže, ktoré z nej vyplýva pre nadobúdateľa týchto práv, nie je nevyhnutné na ich ochranu. To isté platí o dohode o poskytnutí práv k dielam a výkonom podľa osobitného predpisu.[4])

(2) Ustanovenie odseku 1 sa vzťahuje obdobne na prevod práv alebo na poskytnutie licencií na výrobno-technické a obchodné poznatky a skúsenosti (know-how), ktoré nie sú upravené v osobitnom predpise.[5])

§ 6

(1) Zákaz podľa § 4 a 5 sa nevzťahuje na dohodu obmedzujúcu súťaž, ak spoločný podiel účastníkov dohody obmedzujúcej súťaž alebo podiel ani jedného z nich nepresiahne 10 % celkového podielu tovarov na relevantnom trhu v Slovenskej republike, okrem

a) dohôd obmedzujúcich súťaž uvedených v § 4 ods. 3 písm. a) až c) alebo

b) obmedzovania súťaže kumulatívnym účinkom dohôd obmedzujúcich súťaž, ktoré obsahujú obdobný druh obmedzení súťaže a ktoré vedú k obdobným účinkom na relevantnom trhu, a ich spoločný podiel presahuje 10 % celkového podielu tovarov na relevantnom trhu.

(2) Spoločným podielom podľa odseku 1 je súčet podielov na relevantnom trhu

a) účastníkov dohody obmedzujúcej súťaž,

b) podnikateľa, v ktorom účastník dohody obmedzujúcej súťaž vlastní najmenej 50 % základného imania alebo má právo vykonávať najmenej polovicu hlasovacích práv, alebo právo vymenovať najmenej polovicu členov orgánov podnikateľa, alebo právo riadiť jeho podnik,

c) podnikateľa, ktorý má práva uvedené v písmene b) v podniku účastníka dohody obmedzujúcej súťaž,

d) všetkých ostatných podnikateľov, v ktorých podnikateľ uvedený v písmene c) má práva uvedené v písmene b).

(3) Na základe návrhu podnikateľa úrad rozhodne, že zákaz podľa § 4 a 5 sa na čas určený v rozhodnutí úradu nevzťahuje na dohodu obmedzujúcu súťaž, ak táto dohoda súčasne

a) prispieva k zlepšeniu výroby alebo distribúcie tovaru alebo k podpore technického alebo hospodárskeho rozvoja,

b) poskytuje spotrebiteľom primeranú časť prospechu, ktorý z toho vyplýva,

c) neukladá účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž také obmedzenia, ktoré nie sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľov dohody,

d) neumožňuje účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž vylúčiť súťaž vo vzťahu k podstatnej časti dotknutého tovaru na relevantnom trhu.

(4) Úrad na návrh podnikateľov vydá rozhodnutie o tom, že ich činnosti alebo konania nie sú v rozpore s § 4 a 5 alebo že ich dohoda obmedzujúca súťaž nie je v rozpore s odsekom 1.

(5) Úrad môže žiadať od podnikateľov, aby preukázali, či ich dohoda obmedzujúca súťaž spĺňa podmienky uvedené v odseku 1.

(6) Podnikatelia môžu žiadať úrad o vydanie stanoviska, či ich návrh dohody obmedzujúcej súťaž nie je v rozpore s § 4 a 5. Úrad vydá stanovisko do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti, v zložitých prípadoch vydá stanovisko do 60 dní.

§ 7

(1) Úrad rozhodnutie podľa § 6 ods. 3 a 4 z vlastného podnetu zmení alebo zruší, ak sa

a) podstatne zmenili podmienky, ktoré boli rozhodujúce pre jeho vydanie, alebo

b) rozhodnutie zakladalo na nepravdivých alebo neúplných údajoch podnikateľov, alebo bolo získané podvodom.

(2) Proti rozhodnutiu, ktorým sa mení alebo zrušuje rozhodnutie podľa odseku 1, možno podať rozklad.

(3) V prípadoch podľa odseku 1 môže úrad vydať rozhodnutie, pričom neplatí lehota ustanovená v § 30.

§ 8
Zneužívanie dominantného postavenia

(1) Dominantné postavenie na relevantnom trhu má podnikateľ alebo niekoľko podnikateľov, ktorí nie sú vystavení podstatnej súťaži alebo ktorí sa vzhľadom na svoju ekonomickú silu môžu správať nezávisle.

(2) Zneužitím dominantného postavenia na relevantnom trhu je najmä

a) priame alebo nepriame vynucovanie neprimeraných obchodných podmienok,

b) hrozba obmedzenia alebo obmedzenie výroby, odbytu alebo technického vývoja tovaru na úkor užívateľov,

c) uplatňovanie rozdielnych podmienok pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení voči jednotlivým podnikateľom, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži,

d) viazanie súhlasu s uzavretím zmluvy na podmienku, že druhá zmluvná strana prijme aj ďalšie záväzky, ktoré svojou povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom tejto zmluvy,

e) dočasné zneužívanie ekonomickej sily s cieľom vylúčiť súťaž.

(3) Unikátne zariadenie je zariadenie, infraštruktúra alebo jej časť, miesto alebo právo, ktorých vybudovanie alebo nadobudnutie iným podnikateľom nie je objektívne možné a bez prístupu ku ktorému alebo bez uplatnenia ktorého by došlo alebo mohlo dôjsť k obmedzeniu súťaže na príslušnom relevantnom trhu.

(4) Vlastníkom alebo správcom unikátneho zariadenia podľa tohto zákona je aj nositeľ práva, ak unikátnym zariadením podľa odseku 3 je právo.

(5) Podnikateľ, ktorý je vlastníkom alebo správcom unikátneho zariadenia, zneužije svoje dominantné postavenie na relevantnom trhu, ak odmietne k nemu zabezpečiť prístup a ak súčasne

a) unikátne zariadenie umožňuje uspokojiť požiadavky podnikateľa na využívanie unikátneho zariadenia pri súčasnom uspokojení požiadaviek vlastníka alebo správcu unikátneho zariadenia v čase najvyššieho dopytu po jeho službách a s prihliadnutím aj na plnenie jeho dlhodobých záväzkov,

b) podnikateľ žiadajúci o prístup k unikátnemu zariadeniu s cieľom využívať ho je schopný zabezpečiť dodržanie zodpovedajúcich kvalitatívnych a kvantitatívnych parametrov unikátneho zariadenia vyplývajúcich z požiadaviek na jeho prevádzku alebo ak podnikateľ žiadajúci o využívanie unikátneho zariadenia, ktorým je právo, je schopný zabezpečiť dodržanie všetkých požiadaviek na predmetné právo vyplývajúcich z osobitných predpisov,[5])

c) podnikateľ žiadajúci o prístup k unikátnemu zariadeniu je schopný uhradiť vlastníkovi alebo správcovi unikátneho zariadenia primeranú odplatu.

(6) Zneužívanie dominantného postavenia na relevantnom trhu je zakázané.

Koncentrácia

§ 9

(1) Koncentrácia na účely tohto zákona je proces ekonomického spájania podnikateľov, ktorým je

a) zlúčenie alebo splynutie dvoch alebo viacerých samostatných podnikateľov, alebo

b) získanie priamej alebo nepriamej kontroly jedným podnikateľom alebo viacerými podnikateľmi nad podnikom alebo nad časťou podniku iného podnikateľa alebo podnikateľov.

(2) Zlúčenie alebo splynutie podľa odseku 1 písm. a) je na účely tohto zákona zlúčenie alebo splynutie podľa osobitného predpisu,[6]) ako aj zlúčenie alebo splynutie, pri ktorom sa ekonomicky spájajú podnikatelia pri zachovaní ich právnej samostatnosti, najmä v prípade existencie spoločného ekonomického riadenia.

(3) Časť podniku podnikateľa podľa odseku 1 písm. b) je na účely tohto zákona organizačná zložka podniku[7]) alebo aktíva, na ktorých základe možno dosahovať obrat.

(4) Kontrola podľa odseku 1 písm. b) je možnosť vykonávať rozhodujúci vplyv na činnosť podnikateľa, najmä prostredníctvom

a) vlastníckych práv alebo iných práv k podniku alebo k jeho časti,

b) práv, zmlúv alebo na základe iných skutočností, ktoré umožňujú vykonávať rozhodujúci vplyv na zloženie, hlasovanie alebo rozhodovanie orgánov podnikateľa.

(5) Koncentráca podľa odseku 1 písm. b) je aj založenie spoločného podniku spoločne kontrolovaného dvoma alebo viacerými podnikateľmi, ktorý trvale vykonáva všetky funkcie samostatného ekonomického subjektu.

(6) Spoločná kontrola podľa odseku 5 je na účely tohto zákona možnosť uplatňovať rozhodujúci vplyv na činnosť iného podnikateľa dvoma alebo viacerými podnikateľmi.

(7) Pri koncentrácii, ktorá vznikla založením spoločného podniku podľa odseku 5, ktorá podlieha kontrole úradu podľa § 10 ods. 1 a ktorá má za cieľ alebo ktorej dôsledkom je koordinácia súťažného správania podnikateľov kontrolujúcich tento spoločný podnik, a za predpokladu, že títo podnikatelia v podstatnej miere naďalej pôsobia na tom istom relevantnom trhu ako spoločný podnik alebo naďalej pôsobia na trhu zásobovania alebo odbytu, ktorý súvisí s relevantným trhom, na ktorom pôsobí spoločný podnik, alebo naďalej pôsobia na úzko súvisiacom susednom relevantnom trhu, takúto koordináciu súťažného správania úrad posudzuje podľa § 4 až 6.

(8) Za koncentráciu sa nepovažuje, ak

a) banky, pobočky zahraničných bánk, iné finančné inštitúcie alebo poisťovne, ku ktorých bežným činnostiam patrí obchodovanie s cennými papiermi na vlastný účet alebo na cudzí účet, dočasne získajú cenné papiere s cieľom ich ďalšieho predaja, čo im umožňuje získať kontrolu nad podnikom iného podnikateľa alebo nad jeho časťou, ak nevykonávajú hlasovacie a iné práva s cieľom ovplyvňovať súťažné správanie podnikateľa alebo ak vykonávajú takéto hlasovacie práva iba z dôvodu prípravy predaja celého podniku alebo jeho časti alebo predaja cenných papierov za predpokladu, že taký predaj sa uskutoční do jedného roka odo dňa nadobudnutia cenných papierov; úrad na základe návrhu podnikateľa vydá rozhodnutie, ktorým môže predĺžiť jednoročnú lehotu v prípade preukázania, že predaj cenných papierov nebol v tejto lehote možný,

b) dočasné získanie kontroly nad podnikom iného podnikateľa alebo nad jeho časťou vyplýva z osobitných predpisov,[8])

c) medzi právne samostatnými podnikateľmi patriacimi do jednej ekonomickej skupiny založenej na vzťahoch kontroly dôjde k zlúčeniu alebo k splynutiu dvoch alebo viacerých podnikateľov, alebo k získaniu priamej alebo nepriamej kontroly jedným podnikateľom alebo viacerými podnikateľmi nad podnikom alebo nad časťou podniku iného podnikateľa alebo podnikateľov.

§ 10

(1) Koncentrácia podlieha kontrole úradu, ak

a) spoločný obrat účastníkov koncentrácie je najmenej 500 000 000 Sk a aspoň dvaja z účastníkov koncentrácie dosiahli obrat každý najmenej 150 000 000 Sk za uzavreté účtovné obdobie predchádzajúce vzniku koncentrácie alebo

b) spoločný podiel účastníkov koncentrácie alebo podiel aspoň jedného z nich presiahne 25 % celkového podielu tovarov na relevantnom trhu v Slovenskej republike.

(2) Spoločný obrat alebo spoločný podiel podľa odseku 1 je súčet obratov alebo súčet podielov

a) účastníkov koncentrácie,

b) podnikateľov, v ktorých účastník koncentrácie vlastní najmenej 50 % základného imania alebo má právo vykonávať najmenej polovicu hlasovacích práv, alebo má právo vymenovať najmenej polovicu členov orgánov podnikateľa, alebo má právo riadiť jeho podnik,

c) podnikateľov, ktorí majú práva uvedené v písmene b) v podniku účastníka koncentrácie,

d) všetkých ostatných podnikateľov, v ktorých má podnikateľ uvedený v písmene c) práva uvedené v písmene b).

(3) Obrat na účely tohto zákona je súčet tržieb, výnosov alebo príjmov z predaja tovaru, ku ktorému sa pripočíta finančná pomoc poskytnutá podnikateľovi.

(4) Finančná pomoc podľa odseku 3 poskytnutá podnikateľovi je každá peňažná pomoc poskytnutá poskytovateľom týkajúca sa činnosti vykonávanej podnikateľom, ktorá sa prejaví v cene jeho tovaru, a podnikateľ je prijímateľom tejto pomoci.

(5) Poskytovateľom finančnej pomoci na účely tohto zákona je štátny orgán,[9]) štátny peňažný ústav,[10]) obec[11]) alebo iná právnická osoba, ktorá poskytuje finančnú pomoc podľa osobitného predpisu.[12])

(6) Spoločný obrat podnikateľa neobsahuje tržby, výnosy alebo príjmy z predaja tovaru medzi jednotlivými podnikateľmi patriacimi do jednej ekonomickej skupiny založenej na vzťahoch kontroly.

(7) Ak koncentrácia vznikne získaním priamej alebo nepriamej kontroly nad podnikom iného podnikateľa alebo nad časťou jedného podniku alebo viacerých podnikov, berie sa do úvahy obrat podniku alebo tých častí, ktoré sú predmetom koncentrácie. Dve koncentrácie alebo viac koncentrácií, ktoré jednotlivo nepodliehajú kontrole úradu podľa odseku 1 a ktoré sa uskutočnia do dvoch rokov medzi tými istými podnikateľmi a spoločne podliehajú kontrole podľa odseku 1, sa považujú za jednu koncentráciu, ktorá vznikla v deň poslednej koncentrácie.

(8) Ak účastníci koncentrácie majú spoločne práva alebo právomoci podľa odseku 2 písm. b), pri výpočte spoločného obratu sa nezapočítava obrat dosiahnutý predajom tovarov medzi spoločným podnikom a každým z účastníkov koncentrácie alebo akýmkoľvek iným podnikateľom spojeným s ktorýmkoľvek z nich podľa odseku 2 písm. b), c) a d). Obrat dosiahnutý predajom tovaru medzi spoločným podnikom a ďalšími podnikateľmi sa rovnomerne rozdelí medzi účastníkov koncentrácie.

(9) Koncentrácia, ktorá podlieha kontrole úradu podľa odseku 1, musí byť oznámená úradu do 30 dní odo dňa uzavretia zmluvy, odo dňa oznámenia prijatia návrhu v obchodnej verejnej súťaži,[13]) odo dňa doručenia rozhodnutia štátneho orgánu podnikateľovi[14]) alebo odo dňa získania kontroly nad podnikom iného podnikateľa alebo jeho časťou na základe inej skutočnosti. Lehota začne plynúť odo dňa, keď nastala prvá z týchto skutočností.

(10) Podnikateľ môže úrad požiadať o vydanie stanoviska k zámeru koncentrácie. Úrad vydá stanovisko do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti. Vydaním stanoviska nie je dotknutá povinnosť oznámiť koncentráciu podľa odseku 9.

(11) Oznámenie koncentrácie pri zlúčení alebo splynutí dvoch alebo viacerých samostatných podnikateľov, alebo pri získaní spoločnej kontroly podávajú účastníci koncentrácie spoločne, pri obchodnej verejnej súťaži vybraný účastník obchodnej verejnej súťaže, pri vydaní rozhodnutia štátneho orgánu o zlúčení alebo o splynutí podnikateľov podľa osobitného predpisu[14]) účastníci koncentrácie spoločne, v ostatných prípadoch podnikateľ, ktorý získava kontrolu nad podnikom alebo nad časťou podniku iného podnikateľa alebo podnikateľov.

(12) Oznámenie podľa odseku 9 musí obsahovať

a) základné informácie o účastníkoch koncentrácie,

b) opis koncentrácie,

c) údaje o majetkovom a finančnom prepojení,

d) údaje o personálnom prepojení,

e) informácie o ovplyvnených trhoch,

f) informácie týkajúce sa možnosti vstupu na trh,

g) informácie o zmluvách o kooperácii,

h) informácie o obchodných združeniach,

i) všeobecné trhové informácie,

j) informácie o kooperatívnych účinkoch spoločného podniku,

k) dôvody a účinky koncentrácie a ich dopad na súťaž,

l) podkladovú dokumentáciu,

m) doklad o zaplatení správneho poplatku podľa osobitného predpisu.[15])

(13) Účastníci koncentrácie nesmú vykonávať práva a povinnosti vyplývajúce zo vzniku koncentrácie až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o nej.

(14) Zákazom podľa odseku 13 nie je dotknuté právo vybraného účastníka obchodnej verejnej súťaže[16]) uskutočniť svoj návrh za predpokladu, že nadobúdateľ neuplatňuje hlasovacie právo, ktoré mu vzniklo v súvislosti s uskutočnením návrhu, alebo že tak koná iba na udržanie plnej hodnoty investícií alebo na základe výnimky udelenej úradom podľa odseku 15.

(15) Úrad na základe návrhu podnikateľa vydá rozhodnutie, ktorým môže udeliť výnimku zo zákazu podľa odseku 13, ak na to existujú vážne dôvody. Úrad vydá rozhodnutie o udelení alebo neudelení výnimky do 30 dní odo dňa doručenia návrhu. Úrad pri rozhodovaní o výnimke zváži aj účinky pozastavenia koncentrácie na účastníkov koncentrácie alebo na tretie strany. Udelenie výnimky môže úrad viazať na podmienky s cieľom zabezpečiť efektívnu súťaž.

(16) Ustanovenia odsekov 13, 14 a 15 sa nevzťahujú na obchodovanie s cennými papiermi, ktoré sú verejne obchodovateľné na trhu podľa osobitného predpisu,[17]) ak kupujúci alebo predávajúci nevedel alebo nemohol vedieť, že došlo ku koncentrácii podľa § 9 ods. 1.

§ 11

Úrad vydá rozhodnutie na základe oznámenia koncentrácie do 60 dní odo dňa doručenia oznámenia. Predseda úradu môže pred uplynutím lehoty na vydanie rozhodnutia o koncentrácii lehotu v zložitých prípadoch primerane predĺžiť, najviac však o 90 dní. Lehota začne plynúť odo dňa nasledujúceho po dni doručenia úplného oznámenia podľa § 10 ods. 12. Ak úrad zistí, že oznámenie podľa § 10 ods. 12 bolo neúplné, začne plynúť nová lehota odo dňa nasledujúceho po dni, keď bolo úradu doručené doplnenie oznámenia podľa § 10 ods. 12. O tom je úrad povinný účastníka konania písomne upovedomiť. Lehota na rozhodnutie však začne plynúť najneskôr uplynutím jedného roka odo dňa oznámenia koncentrácie.

§ 12

(1) Úrad vydá rozhodnutie, že s koncentráciou súhlasí, ak

a) koncentrácia nevytvára alebo neposilňuje dominantné postavenie, ktorého dôsledkom sú významné prekážky efektívnej súťaže na relevantnom trhu, alebo

b) koordinácia podľa § 9 ods. 7 spĺňa podmienky uvedené v § 6 ods. 3.

(2) Úrad môže súhlas s koncentráciou viazať na podmienky uložené v rozhodnutí, na ktorých základe sa odstránia významné prekážky efektívnej súťaže vzniknuté koncentráciou.

(3) Úrad zakáže koncentráciu vytvárajúcu alebo posilňujúcu dominantné postavenie, ktorého dôsledkom môžu byť významné prekážky efektívnej súťaže na relevantnom trhu.

(4) Úrad zakáže koncentráciu podľa § 9 ods. 7, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 6 ods. 3.

(5) Pri rozhodovaní o koncentrácii, ktorá podlieha kontrole úradu podľa § 10 ods. 1, vrátane koncentrácie, ktorá nebola úradu oznámená v lehote podľa § 10 ods. 9, alebo ak úrad vydá rozhodnutie podľa odseku 2, môže rozhodnúť aj o uložení povinnosti na nápravu vrátane rozčlenenia podniku účastníkov koncentrácie.

§ 13

(1) Úrad rozhodnutie o koncentrácii z vlastného podnetu zmení alebo zruší, ak

a) sa rozhodnutie zakladalo na nepravdivých alebo neúplných údajoch podnikateľov alebo ak bolo získané podvodom, alebo

b) koncentrácia vznikla inak, ako bola oznámená, alebo ak účastníci koncentrácie konajú v rozpore s podmienkami uloženými v rozhodnutí.

(2) Proti rozhodnutiu, ktorým sa mení alebo zrušuje rozhodnutie podľa odseku 1, možno podať rozklad.

(3) V prípadoch podľa odseku 1 môže úrad vydať rozhodnutie, pričom neplatia lehoty ustanovené v § 11.

TRETIA ČASŤ
ÚRAD

§ 14

(1) Úrad je ústredným orgánom štátnej správy Slovenskej republiky[18]) na ochranu a podporu súťaže.

(2) Sídlom úradu je Bratislava.

(3) Úrad môže zriaďovať stále alebo dočasné pracoviská aj mimo svojho sídla.

Predseda úradu

§ 15

(1) Na čele úradu je predseda. Predsedu úradu v jeho neprítomnosti zastupuje podpredseda úradu v rozsahu svojich práv a povinností.

(2) Predsedu úradu na návrh vlády Slovenskej republiky vymenuje a odvolá prezident Slovenskej republiky. Funkčné obdobie predsedu úradu je päť rokov.[19]) Za predsedu úradu môže byť vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý je voliteľný do Národnej rady Slovenskej republiky.

(3) Podpredsedu úradu vymenuje a odvolá predseda úradu.

(4) Tá istá osoba môže byť vymenovaná za predsedu úradu najviac na dve po sebe nasledujúce funkčné obdobia.

(5) Výkon funkcie predsedu úradu je nezlučiteľný s výkonom funkcie a činností podľa osobitného predpisu.[20])

§ 16

(1) Výkon funkcie predsedu úradu sa skončí

a) uplynutím funkčného obdobia,

b) vzdaním sa funkcie,

c) odvolaním z funkcie,

d) smrťou.

(2) Predseda úradu sa môže vzdať funkcie písomným oznámením prezidentovi Slovenskej republiky. Jeho funkcia zaniká vymenovaním nového predsedu úradu.

(3) Prezident Slovenskej republiky odvolá predsedu úradu z funkcie, ak

a) bol právoplatným rozhodnutím súdu odsúdený za úmyselný trestný čin alebo za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti priamo súvisiaci s výkonom jeho funkcie,

b) bol právoplatným rozhodnutím súdu pozbavený spôsobilosti na právne úkony,

c) začal vykonávať funkciu alebo činnosť nezlučiteľnú s funkciou predsedu úradu podľa § 15

ods. 5,

d) vlastným zavinením alebo ak mu to jeho zdravotný stav nedovoľuje, nevykonáva svoju funkciu dlhšie ako šesť po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov.

§ 17

Platové pomery predsedu úradu určí vláda Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.[21])

Rada úradu

§ 18

(1) Zriaďuje sa Rada úradu (ďalej len „rada“). Rada rozhoduje o rozklade a preskúmava rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Rada rozhoduje aj o obnove konania a o proteste prokurátora v prípadoch, v ktorých rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy podľa osobitného predpisu.[22]) Radu tvorí predseda rady, podpredseda rady a päť členov rady. Predseda úradu je súčasne predsedom rady. Podpredseda úradu je súčasne podpredsedom rady.

(2) Členom rady nesmie byť zamestnanec úradu.

(3) Členov rady na návrh predsedu úradu vymenúva a odvoláva vláda Slovenskej republiky.

(4) Funkčné obdobie členov rady je päťročné. Členovia rady sa vymenúvajú tak, aby sa v jednom kalendárnom roku skončilo funkčné obdobie najviac trom z nich.

(5) Ak sa výkon funkcie člena rady skončí pred uplynutím funkčného obdobia, nového člena rady možno vymenovať len na zvyšok tohto funkčného obdobia.

§ 19

(1) Predseda úradu predkladá vláde Slovenskej republiky návrhy aspoň troch kandidátov na funkciu každého člena rady, a to najneskôr tri mesiace pred uplynutím ich funkčného obdobia. Vláda Slovenskej republiky vymenuje členov rady do dvoch mesiacov od doručenia zoznamu kandidátov. Novovymenovaní členovia rady sa ujmú funkcie v deň nasledujúci po dni uplynutia funkčného obdobia skôr vymenovaných členov rady.

(2) Za člena rady môže byť vymenovaná fyzická osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky, má vysokoškolské vzdelanie, spôsobilosť na právne úkony a je bezúhonná.

(3) Aspoň dvaja členovia rady musia mať právnické vzdelanie.

§ 20

(1) Rokovanie rady zvoláva a vedie predseda rady, v jeho neprítomnosti podpredseda rady.

(2) Rada je schopná uznášať sa, ak je prítomný predseda rady alebo podpredseda rady a najmenej ďalší štyria členovia rady, alebo predseda rady, podpredseda rady a najmenej ďalší traja členovia rady. Na prijatie rozhodnutia rady je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných. V prípade rovnosti hlasov je rozhodujúci hlas predsedu rady, v jeho neprítomnosti hlas podpredsedu rady.

(3) Rada rozhoduje hlasovaním. Rokovania rady sú neverejné.

(4) O hlasovaní rady sa vyhotovuje zápisnica, v ktorej sa uvedie stanovisko člena rady, predsedu rady alebo podpredsedu rady, ak je odlišné od prijatého rozhodnutia. Zápisnica o hlasovaní je tajná.

(5) Rozhodnutia rady podpisuje predseda rady, v jeho neprítomnosti podpredseda rady.

(6) Člen rady je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti alebo ak sa v tej istej veci zúčastnil na konaní na inom stupni.

§ 21

(1) Výkon funkcie člena rady sa skončí

a) uplynutím funkčného obdobia,

b) vzdaním sa funkcie,

c) odvolaním z funkcie,

d) smrťou.

(2) Vzdanie sa funkcie člena rady je účinné doručením písomného oznámenia predsedovi vlády Slovenskej republiky. Ak sa člen rady vzdal funkcie, zostáva vo funkcii až do vymenovania nového člena rady.

(3) Vláda Slovenskej republiky odvolá člena rady na návrh predsedu úradu, ak

a) bol právoplatným rozhodnutím súdu odsúdený za úmyselný trestný čin alebo za trestný čin spáchaný z nedbanlivosti priamo súvisiaci s výkonom jeho funkcie,

b) bol právoplatným rozhodnutím súdu pozbavený spôsobilosti na právne úkony,

c) nevykonáva svoju funkciu dlhšie ako štyri po sebe nasledujúce kalendárne mesiace.

ŠTVRTÁ ČASŤ
PRÁVOMOC ÚRADU

§ 22

(1) Úrad

a) vykonáva prešetrovanie na relevantnom trhu,

b) rozhoduje o uložení povinnosti zdržať sa konania, ktoré je v rozpore s týmto zákonom, a odstrániť protiprávny stav,

c) postupuje a rozhoduje vo všetkých veciach ochrany súťaže vyplývajúcich z ustanovení tohto zákona,

d) kontroluje dodržiavanie rozhodnutí vydaných v konaní pred úradom,

e) navrhuje ďalšie opatrenia na ochranu a podporu súťaže.

(2) Pri plnení úloh podľa tohto zákona majú zamestnanci úradu právo vyžadovať od podnikateľov informácie a podklady, ktoré sú nevyhnutné pre činnosť úradu, najmä

a) účtovné a obchodné podklady alebo právne dokumenty a vyhotovovať z nich kópie a výpisy alebo vyžadovať ich úradne overené preklady do slovenského jazyka,

b) na mieste vyžadovať ústne alebo písomné vysvetlenie.

(3) Pri plnení úloh podľa tohto zákona majú zamestnanci úradu na základe osobitného písomného poverenia právo vstupovať do všetkých objektov, priestorov a dopravných prostriedkov podnikateľov, ktoré súvisia s činnosťou alebo s konaním podnikateľov podľa § 3 ods. 2.

(4) Úrad je oprávnený vyžadovať od štátnych orgánov, obcí a od fyzických osôb a právnických

osôb informácie a podklady o podnikateľovi. Tieto subjekty sú povinné takéto informácie a podklady úradu poskytnúť, ak to nie je v rozpore s osobitným predpisom.[23])

§ 23

Úrad predkladá vláde Slovenskej republiky raz do roka správu o svojej činnosti a vždy, keď o to vláda Slovenskej republiky požiada.

§ 24

(1) Úrad je povinný zverejniť právoplatné rozhodnutie úradu, oznámenie o koncentrácii, a ak to povaha veci nevylučuje, upozornenie podľa § 39 ods. 2 a začatie konania vo všetkých ostatných veciach vyplývajúcich z ustanovení tohto zákona. Úrad musí dbať, aby sa pri zverejnení zachovalo právo podnikateľov na ochranu ich obchodného tajomstva[24]) a dôverných informácií.

(2) Úrad pri zverejňovaní oznámenia koncentrácie zverejní účastníkov koncentrácie, povahu koncentrácie podľa § 9 ods. 1 a odvetvie hospodárstva, v ktorom koncentrácia vznikla.

(3) Povinnosť zverejnenia podľa odseku 1 je splnená uverejnením v Obchodnom vestníku, na oficiálnej internetovej stránke úradu a sprístupnením právoplatných rozhodnutí úradu v knižnici úradu.

PIATA ČASŤ
KONANIE

§ 25

(1) Konanie sa začína z vlastného podnetu úradu alebo na návrh podnikateľa.

(2) Úrad môže začať konanie z vlastného podnetu aj na základe písomného oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorá nie je podnikateľom podľa tohto zákona. Ak o to fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá podala písomné oznámenie, požiada, úrad ju písomne upovedomí o ďalšom postupe v danej veci v lehote dvoch mesiacov odo dňa doručenia tejto žiadosti.

(3) Účastníkmi konania sú navrhovateľ a podnikatelia, o ktorých právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach ustanovených týmto zákonom sa má rozhodnúť.

(4) Účastníci konania sú v priebehu konania povinní bezodkladne oznámiť úradu akúkoľvek zmenu týkajúcu sa predmetu konania.

(5) Úrad poučí účastníkov konania o ich právach a povinnostiach, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu; túto povinnosť nemá, ak účastník konania je zastúpený advokátom alebo komerčným právnikom.

§ 26
Spojenie veci

(1) V záujme hospodárnosti konania môže úrad veci, v ktorých sa začalo konanie a ktoré spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, spojiť na spoločné konanie.

(2) Ak sa v návrhu na začatie konania uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie veci nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré úrad vec spojil, môže úrad niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

(3) Proti rozhodnutiu o spojení veci nemožno podať rozklad.

§ 27
Tretie strany

(1) Treťou stranou na účely tohto zákona je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nie je účastníkom konania, najmä spotrebiteľ, dodávateľ, odberateľ a konkurent účastníka konania.

(2) Ak tretie strany písomne požiadajú o vypočutie k predmetu konania a preukážu záujem na veci, úrad ich bude o predmete konania písomne informovať a určí lehotu, v ktorej môžu vyjadriť svoje stanovisko.

(3) Ak tretie strany písomne požiadajú o účasť na ústnom pojednávaní a preukážu záujem na veci, úrad im môže umožniť zúčastniť sa na ústnom pojednávaní a vyjadriť svoje stanovisko.

§ 28
Obchodné tajomstvo a dôverné informácie

(1) Úrad je povinný pri začatí konania upovedomiť účastníka konania, že počas konania môže označiť, ktoré informácie alebo podklady poskytované úradu považuje za predmet obchodného tajomstva alebo ktoré považuje za informácie alebo podklady dôverného charakteru. Dôvernosť informácií alebo podkladov alebo ich označenie ako obchodné tajomstvo musí účastník konania písomne odôvodniť. Úrad môže od účastníka konania žiadať, aby poskytol iné znenie informácií alebo podkladov, ktoré neobsahujú obchodné tajomstvo alebo nemajú dôverný charakter.

(2) Úrad chráni aj informácie, o ktorých zachovanie dôvernosti bol požiadaný. Dôvernosť týchto informácií však nie je prekážkou ich zverejnenia, ak sú nevyhnutné pre rozhodnutie a ak účastník konania neposkytne iné znenie informácií a podkladov, ktoré neobsahujú obchodné tajomstvo alebo nemajú dôverný charakter.

§ 29
Doručovanie

(1) Úrad doručuje písomnosti spravidla poštou. Úrad však môže podľa okolností doručiť písomnosť aj prostredníctvom svojho zamestnanca.

(2) Písomnosti, ktoré sú určené orgánom alebo právnickým osobám, doručujú sa osobám oprávneným za orgány alebo za právnické osoby prijímať písomnosti. Ak také osoby nie sú, písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, doručuje sa tomu, kto je oprávnený za orgán alebo za právnickú osobu konať, ostatné písomnosti ktorémukoľvek ich zamestnancovi, ktorý písomnosť prijme.

(3) Ak má účastník konania zástupcu s plnomocenstvom na celé konanie, doručuje sa písomnosť iba tomuto zástupcovi. Ak však účastník konania má osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

(4) Písomnosti určené advokátovi sa môžu doručovať aj advokátskym koncipientom alebo iným zamestnancom, ktorí sú u advokáta pracovne činní a sú advokátom poverení na prijímanie zásielok; platí to aj o doručovaní písomností určených komerčnému právnikovi, notárovi alebo exekútorovi.

(5) Účastníci konania alebo ich zástupcovia sú povinní bezodkladne oznámiť úradu zmenu bydliska, sídla, zmenu osoby určenej na prijímanie písomností alebo akúkoľvek obdobnú skutočnosť nevyhnutnú na riadne doručovanie písomností.

(6) Za doručenú sa považuje aj písomnosť vrátená poštou ako nedoručiteľná, ak sa adresát

v mieste doručenia nezdržiava a ak ju úrad doručoval na poslednú známu adresu, ktorá bola oznámená úradu, obchodnému registru alebo živnostenskému registru ako sídlo právnickej osoby, ak ide o právnickú osobu, alebo ako miesto podnikania, trvalé bydlisko alebo prechodné bydlisko, ak ide o fyzickú osobu. Za deň doručenia sa považuje deň vrátenia písomnosti úradu.

(7) Ak by doručovanie účastníkovi konania bolo spojené s ťažkosťami alebo s prieťahmi alebo ak ide o účastníka konania so sídlom v cudzine, môže mu úrad uložiť, aby si zvolil na prijímanie písomností zástupcu, ktorému ich možno bez ťažkostí a prieťahov doručovať. Ak si ho účastník konania nezvolí, budú sa preňho písomnosti ukladať na úrade s účinkami doručenia; o tom je úrad povinný účastníka konania poučiť.

§ 30
Lehota na rozhodnutie

Úrad vydá rozhodnutie do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania. Predseda úradu môže lehotu na vydanie rozhodnutia v zložitých prípadoch pred jej uplynutím primerane predĺžiť, najviac však o šesť mesiacov. Ak úrad nemôže rozhodnúť do šiestich mesiacov, je povinný o tom účastníka konania s uvedením dôvodov písomne upovedomiť. Táto lehota sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia podľa § 11.

§ 31

Ak sa konanie preruší, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

§ 32
Zastavenie konania

(1) Úrad môže konanie rozhodnutím zastaviť, ak

a) jeden z účastníkov konania zomrel alebo ak zanikol bez právneho nástupcu,

b) účastník konania vzal svoj návrh na začatie konania späť,

c) navrhovateľ v určenej lehote nevyhovie výzve úradu na odstránenie nedostatkov podania.

(2) Úrad zastaví konanie rozhodnutím, ak

a) jediný účastník konania zomrel alebo zanikol bez právneho nástupcu,

b) účastník konania vzal svoj rozklad alebo návrh na obnovu konania späť,

c) dôvod na konanie nebol daný alebo odpadol,

d) v začatom konaní sa zistilo, že podnikateľ nie je účastníkom konania, v prípade, ak je jediným účastníkom konania,

e) nie je dôvod na vydanie rozhodnutia podľa § 6 ods. 4,

f) ide o obmedzovanie súťaže, ktorého účinky sa prejavujú výlučne na zahraničnom trhu, ak medzinárodná zmluva uverejnená v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, ktorou je Slovenská republika viazaná, neurčuje inak.

§ 33
Výzva pred vydaním rozhodnutia

Úrad je povinný vyzvať účastníkov konania pred vydaním rozhodnutia vo veci, aby sa ústne alebo písomne vyjadrili k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, prípadne aby navrhli jeho doplnenie, a podať im informáciu o záveroch prešetrovania, ku ktorým úrad na základe jemu dostupných informácií a podkladov dospel.

Rozklad

§ 34

(1) Proti rozhodnutiu vydanému v konaní na prvom stupni možno podať rozklad do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

(2) Na konanie o rozklade sa primerane použijú ustanovenia § 25 ods. 3 až 5, § 27 až 33.

§ 35

(1) Vzdať sa rozkladu možno len voči orgánu, ktorý vydal rozhodnutie na prvom stupni, a to až po oznámení rozhodnutia.

(2) Ak o rozklade nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak účastník konania vzal rozklad späť, nemôže ho podať znova.

(3) Ak sa účastník konania vzdá rozkladu alebo vezme svoj rozklad späť, rozhodnutie nadobudne právoplatnosť dňom doručenia vzdania sa alebo späťvzatia rozkladu orgánu, ktorý vydal rozhodnutie na prvom stupni.

§ 36
Výkon rozhodnutia

Rozhodnutie úradu možno vykonať najneskôr do piatich rokov po uplynutí lehoty určenej na splnenie uloženej povinnosti.

§ 37

(1) Ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, postupuje sa v konaní na úrade podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.[25])

(2) Vo veci správnych poplatkov úrad postupuje podľa osobitného predpisu.[26])

ŠIESTA ČASŤ
ZODPOVEDNOSŤ ZA SPRÁVNE DELIKTY

§ 38

(1) Úrad za porušenie ustanovení § 4 ods. 1, § 5, § 8 ods. 6, § 10 ods. 9, § 13, § 25 ods. 4 a § 29 ods. 5 uloží pokutu podnikateľovi do 10 % z obratu podľa § 10 ods. 3 za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie a podnikateľovi, ktorý za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie dosiahol obrat do 10 000 Sk alebo ktorý nemal žiadny obrat, alebo podnikateľovi, ktorého obrat nemožno vyčísliť, pokutu do 10 000 000 Sk.

(2) Pokutu podľa odseku 1 nemožno uložiť podnikateľovi, ktorý požiadal úrad o vydanie rozhodnutia podľa § 6 ods. 4 a preukázal, že nedošlo k plneniu dohody obmedzujúcej súťaž.

(3) Predchádzajúcim uzavretým účtovným obdobím podľa odseku 1 je rok predchádzajúci roku, v ktorom je vydané rozhodnutie úradu, alebo ak nie sú dostupné údaje za tento rok, potom rok predchádzajúci tomuto roku.

(4) Podnikateľovi, ktorý nesplní povinnosť predložiť úradu v určenej lehote požadované podklady alebo informácie alebo predloží nepravdivé alebo neúplné podklady alebo informácie, alebo neumožní ich preverenie alebo vstup podľa § 40, úrad uloží pokutu do 1 000 000 Sk.

(5) Podnikateľovi, ktorý sa bez závažných dôvodov nedostaví na pojednávanie alebo inak sťažuje postup konania, môže úrad uložiť poriadkovú pokutu do 100 000 Sk.

(6) Pokutu uloženú podľa odsekov 1 a 4 môže úrad uložiť opakovane, ak podnikateľ pokračuje v porušovaní ustanovení podľa odseku 1 alebo ak si nesplní povinnosť podľa § 40.

(7) Pokuty podľa odsekov 1 a 4 môže úrad uložiť do štyroch rokov od začatia konania. Úrad však môže tieto pokuty uložiť najneskôr do ôsmich rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu ustanovení tohto zákona.

(8) Ak podnikateľ nezaplatí pokutu v určenej lehote, je povinný zaplatiť penále vo výške 0,1 % z dlžnej sumy uloženej pokuty za každý deň omeškania.

(9) Úrad pri ukladaní pokuty posudzuje závažnosť a dĺžku trvania porušovania ustanovení tohto zákona. Úrad pri posudzovaní závažnosti porušovania ustanovení tohto zákona berie do úvahy jeho povahu, skutočný dopad na trh, a tam, kde je to účelné, veľkosť relevantného trhu. Okrem týchto kritérií úrad pri ukladaní pokuty berie do úvahy aj iné faktory, najmä opakované porušovanie tohto zákona tým istým podnikateľom, odmietnutie podnikateľa spolupracovať s úradom, postavenie podnikateľa ako vodcu alebo iniciátora porušovania ustanovení tohto zákona, získanie majetkového prospechu v dôsledku porušenia ustanovenia tohto zákona alebo neplnenie dohody obmedzujúcej súťaž v praxi.

(10) Podnikateľovi, ktorý počas prešetrovania dohody obmedzujúcej súťaž podľa § 4 a 5 spolupracuje s úradom, neuloží úrad pokutu alebo uloží pokutu nižšiu najmenej o 75 % z výšky pokuty, ktorú by úrad uložil v prípade, ak by podnikateľ nespĺňal súčasne tieto podmienky:

a) bol účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž,

b) bol prvý, kto poskytol rozhodujúci dôkaz o existencii dohody obmedzujúcej súťaž,

c) skončil účasť v dohode obmedzujúcej súťaž najneskôr v čase, keď informoval úrad,

d) nedonútil iného podnikateľa zúčastniť sa na dohode obmedzujúcej súťaž alebo nebol iniciátorom uzavretia dohody obmedzujúcej súťaž,

e) poskytol všetky dostupné dôkazy a spolupracoval s úradom počas celého prešetrovania,

f) nenadobudol v dôsledku porušenia ustanovení tohto zákona majetkový prospech.

SIEDMA ČASŤ
INÉ FORMY NEDOVOLENÉHO OBMEDZOVANIA SÚŤAŽE

§ 39

(1) Orgány štátnej správy a orgány územnej samosprávy dbajú, aby zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitých podnikateľov alebo inými spôsobmi neobmedzovali súťaž.

(2) Ak úrad zistí, že orgán štátnej správy alebo orgán územnej samosprávy koná v rozpore s odsekom 1, upozorní na to tento orgán na základe dôkazov a analýzy výsledkov. Ak orgán štátnej správy nezabezpečí nápravu v úradom určenej lehote, úrad postúpi vec aj so svojím stanoviskom orgánu nadriadenému orgánu štátnej správy, a v prípade, že ide o ústredný orgán štátnej správy, informuje vládu Slovenskej republiky.

ÔSMA ČASŤ
POVINNOSTI PODNIKATEĽOV A ZACHOVANIE TAJOMSTVA

§ 40

Podnikatelia sú povinní predložiť úradu požadované informácie a podklady, podrobiť sa preskúmaniu týchto informácií alebo podkladov, spolupracovať s úradom pri ich preverovaní a umožniť zamestnancom úradu na základe osobitného písomného poverenia vstup do všetkých objektov, priestorov a dopravných prostriedkov podnikateľov, ktoré súvisia s činnosťami alebo konaniami podnikateľov podľa § 3 ods. 2. Úrad vyzve podnikateľov, aby označili predmet obchodného tajomstva a iné dôverné informácie.

§ 41

(1) Informácie alebo podklady získané úradom od podnikateľov, od štátnych orgánov, od obcí, od fyzických osôb alebo od právnických osôb sa môžu použiť iba na účely konania podľa tohto zákona.

(2) Zamestnaci úradu, ako aj tí, ktorí boli poverení plnením úloh patriacich do pôsobnosti úradu, sú povinní zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli v priebehu konania, ak tento alebo osobitný zákon[27]) neustanovuje inak.

(3) Za porušenie povinnosti zachovávať mlčanlivosť zamestnancami úradu sa nepovažuje poskytnutie informácií, ktoré sú predmetom povinnosti zachovávať mlčanlivosť,

a) súdu na účely občianskeho súdneho konania,

b) orgánu činnému v trestnom konaní na účely trestného konania,

c) službe kriminálnej polície Policajného zboru a službe finančnej polície Policajného zboru na účely plnenia úloh ustanovených osobitným predpisom,[28])

d) prokuratúre.

DEVIATA ČASŤ
OBČIANSKOPRÁVNE SPORY Z NEDOVOLENÉHO OBMEDZOVANIA SÚŤAŽE

§ 42

Spotrebitelia, ktorých práva boli porušené nedovoleným obmedzovaním súťaže, môžu sa proti porušiteľovi na súde domáhať, aby sa zdržal konania a odstránil protiprávny stav. Toto právo môže uplatniť aj právnická osoba oprávnená obhajovať záujmy spotrebiteľov.

DESIATA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 43

Všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad, ustanoví podrobnosti

a) k § 6 ods. 3,

b) o výpočte obratu podľa § 10 ods. 3,

c) o náležitostiach oznámenia podľa § 10 ods. 12.

§ 44

(1) Právne vzťahy vzniknuté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

(2) Konania na úrade začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

(3) Prvý predseda úradu vymenovaný podľa tohto zákona predloží vláde Slovenskej republiky návrhy kandidátov na funkciu členov rady do jedného mesiaca od svojho vymenovania. Vláda Slovenskej republiky vymenuje prvých členov rady do jedného mesiaca odo dňa doručenia zoznamu kandidátov.

(4) Traja členovia prvej rady budú vymenovaní na štyri roky a ďalší dvaja členovia na tri roky.

(5) Lehoty, ktoré začali plynúť pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa až do ich uplynutia posudzujú podľa doterajších predpisov.

(6) Na ukladanie pokút za porušenie ustanovení tohto zákona, ku ktorému došlo pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa použijú ustanovenia tohto zákona, ak sú pre podnikateľa priaznivejšie.

(7) Rozhodnutia úradu, proti ktorým bola podaná žaloba na Najvyšší súd Slovenskej republiky o preskúmanie ich zákonnosti pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa preskúmavajú podľa doterajších predpisov.

(8) Pri preskúmavaní rozhodnutia vydaného v prvom stupni v konaniach začatých po nadobudnutí účinnosti tohto zákona na základe rozkladu, rozhodnutia o obnove konania, protestu prokurátora alebo pri preskúmavaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania až do vymenovania všetkých členov rady rozhoduje podľa tohto zákona predseda úradu na základe návrhu osobitnej komisie.

§ 45

Zrušuje sa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 188/1994 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení zákona č. 240/1998 Z. z. a zákona č. 121/2000 Z. z.

Čl. II

Zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 197/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 298/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 494/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 294/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 322/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 453/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 2/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 61/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 83/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 74/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 207/1995 Z. z., zákona č. 58/1998 Z. z., zákona č. 143/1998 Z. z., zákona č. 200/1998 Z. z., zákona č. 337/1998 Z. z., zákona č. 263/1999 Z. z., zákona č. 293/1999 Z. z., zákona č. 95/2000 Z. z., zákona č. 195/2000 Z. z., zákona č. 329/2000 Z. z., zákona č. 338/2000 Z. z. a zákona č. 417/2001 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 20 sa za odsek 2 vkladá nový odsek 3, ktorý znie:

   „(3) Na čele Protimonopolného úradu Slovenskej republiky je predseda, ktorého vymenuje a odvolá prezident Slovenskej republiky na návrh vlády Slovenskej republiky. Funkčné obdobie predsedu je päť rokov. Platové náležitosti predsedovi určuje vláda Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu[1]).“.

2. Doterajší odsek 3 sa označuje ako odsek 4 a v prvej vete sa slová „písm. b) až i)“ nahrádzajú slovami „písm. b) až d) a f) až j)“.

Doterajšie odseky 4 až 6 sa označujú ako odseky 5 až 7.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2001.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

1) Napríklad § 2 zákona č. 222/1946 Zb. o pošte (poštový zákon), § 5 a 7 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov.

2) § 2 Obchodného zákonníka.

3) Zákon č. 132/1989 Zb. o ochrane práv k novým odrodám rastlín a plemenám zvierat v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 22/1996 Z. z.Zákon č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch v znení neskorších predpisov.Zákon č. 478/1992 Zb. o úžitkových vzoroch v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 90/1993 Z. z.§ 8 Obchodného zákonníka.Zákon č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach.Zákon č. 146/2000 Z. z. o ochrane topografií polovodičových výrobkov.

4) Zákon č. 383/1997 Z. z. Autorský zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa Colný zákon v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 234/2000 Z. z.

5) Napríklad zákon č. 55/1997 Z. z., zákon č. 383/1997 Z. z. v znení zákona č. 234/2000 Z. z.

6) § 69 Obchodného zákonníka.

7) § 7 Obchodného zákonníka.

8) Napríklad § 70 až 75 Obchodného zákonníka, § 8 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

9) Napríklad zákon č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z. o územných finančných orgánoch v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

10) § 36 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov.

11) Zákon Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

12) Napríklad zákon č. 80/1997 Z. z. o Exportno-importnej banke Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, zákon č. 69/1998 Z. z. o Štátnom fonde životného prostredia v znení zákona č. 237/2000 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 379/1996 Z. z. o Fonde na podporu zahraničného obchodu v znení neskorších predpisov.

13) § 281 až 288 Obchodného zákonníka.

14) § 14 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 317/1996 Z. z.

15) Položka 212 sadzobníka správnych poplatkov zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

16) § 281 až 288 Obchodného zákonníka.

17) § 71 až 78 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov.
§ 20 až 24 zákona č. 330/2000 Z. z. o burze cenných papierov.

18) § 20 ods. 1 písm. e) zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

19) § 20 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

20) Ústavný zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 119/1995 Z. z. o zamedzení rozporu záujmov pri výkone funkcií ústavných činiteľov a vyšších štátnych funkcionárov.

21) Zákon č. 143/1992 Zb. o plate a odmene za pracovnú pohotovosť v rozpočtových a v niektorých ďalších organizáciách a orgánoch v znení neskorších predpisov.

22) § 63 ods. 1 a § 69 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

23) Napríklad § 38 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov, § 23 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, § 76 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

24) § 17 Obchodného zákonníka.

25) Zákon č. 71/1967 Zb.

26) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

27) Zákon č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií).

28) § 17 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Úrad vlády Slovenskej republiky, Námestie slobody 1, 813 70 Bratislava,
tel.: 02 888 91 131, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.